

her, kan leve op til EU's målsætning om at stoppe nedgangen i biodiversitet i 2010.

Det er jo ikke noget, EU har tvunget os til. Vi har selv med glæde stemt for, at vi har sådan en målsætning. Og det er sådan også for at sige til nogle af dem, der måske vil spørge eller fortsætte diskussionen: Det er jo det, vi skal måle kritikken på. Det er jo ikke på, at der ikke også er sket forbedringer og i hvert fald i de sidste år er sket forbedringer på nogle områder, samtidig med at der også er sket forringelser på nogle områder. Det, at landbrugsdriften er blevet så stor, at vi har fået store sammenhængende kornmarker i stedet for flere adskilte osv., har da været med til at forarme naturen. Det var jo også noget af det, som Vilhelmudvalget skrev.

Jeg er glad for, at nedskæringerne på miljøområdet er bremsede, det er positivt. Jeg er glad for, at vi skal i gang med at diskutere nationalparker, og vi er også positive over for det udkast, der er lagt frem. Selvfølgelig vil vi snakke det igennem i detaljer. Partnerskabsaftaler synes vi er en god idé. En plan for invasive arter er en god idé, og det er det også, at man ser på de internationale forpligtelser.

Men jeg ser en mangel i, at man ikke tænker danske naturbeskyttelsesinitiativer sammen – jeg skal kigge på det lidt senere i min tale – for vi mangler handling, og hvis jeg skal give min karakteristik af de 5 år på det her område, så mener jeg faktisk, at det er 5 forsømte år. Jeg har nævnt i et spørgsmål, at da regeringen trådte til, så udsatte man med 2 år, hvornår den handlingsplan om biodiversitet skulle komme. Man fjernede de penge, der var sat af til en registrering af naturskove, og man har heller ikke, kan man sige, leveret varen, når det gælder det nationale skovprogram.

I naturskavsstrategien, som jo allerede kom i 1994, og det nationale skovprogram fra 2002 er der en række ambitiøse målsætninger på lang sigt, og det bliver da også nævnt i regeringens redegørelse, hvor der tages nogle eksempler op på, hvad skovprogrammet allerede har betydet for skovene. Og det er godt, at de danske statskove nu endelig bliver FSC-certificeret, og at der generelt indføres naturnær skovdrift. Det vil have betydning for skovene på lang sigt og dermed også for biodiversiteten.

Men vi ved ikke engang, hvor langt vi er kommet her, fordi vi faktisk ikke har fået den naturskavsregistrering. Det var altså den, der blev skåret væk i 2002, hvor man havde sat penge af til at starte det. Vi må få disse arealer ind i

en naturnær skovdrift, og vi bør få kigget igen, hvorfor vi ikke har levet op til det, som regeringen selv forpligtede sig til i det nationale skovprogram fra 2002 til 2004.

Der skulle i 2003 have været udarbejdet en redegørelse for, hvilke naturværdier der ønskes bevaret og prioriteret ved udlæg af biodiversitetsskov. Så vidt jeg ved, er den ikke kommet. Der skulle i 2004 have været udarbejdet en rapport, der identificerer og fagligt vurderer en bruttoliste med potentielle områder til biodiversitetsskov. Den er ikke kommet, så vidt jeg ved. Og man skulle kigge på hele naturskovsbegrebet.

Hvorfor er det ikke kommet? Kommer det? Skal vi ikke se skovene meget mere sammen med de andre elementer, som også er vigtige i forbindelse med en plan for naturen?

Kl. 12.00

Så vil jeg vende mig lidt til det med ressourcer. Nu skulle man jo være et skarn, hvis man stod her og var sur over, at der bliver 700 mio. kr. til naturformål de næste 3 år, men jeg synes alligevel, at man også skal nævne, at da Deloitte for WWF lavede en analyse af, hvad vi var nødt til at gøre for at leve op til de internationale forpligtelser, vi har bundet os til – først og fremmest vandrammedirektivet, men også habitatdirektivet – nåede de til, at et absolut minimum for ikke at blive hældt af brættet i EU var omkring 700 mio. kr.

Så det mest realistiske, man kan sige, er: 700 mio. kr. er vi under alle omstændigheder nødt til at bruge. Og jeg er da glad for, at miljøministeren ikke har skullet finde dem og skære ned andre steder, men har fået lov til at få dem ekstra. Men det er altså ikke sådan noget med, at man kan hæve fanen voldsomt højt og sige: O.k., det er fantastisk. Nej, det er simpelt hen bare det, vi som et minimum er nødt til at gøre for at leve op til det, vi har forpligtet os til. Derfor er det jo, at vi kigger på andre midler, og derfor er vi helt enig i det, som hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre sagde. Der er 1,4 mia. kr. om året, som vi må få lov at bruge på naturformål og landdistriksudvikling i det her land, hvis der er et politisk flertal for det.

Jeg vil gerne opfordre regeringen til at tænke det her igennem en gang til. På sigt er det da også en fordel for landbruget at få vænnet sig til – hvad skal vi sige? – vilkårene i jernindustrien, og så kan man sige, at man, som hr. Johs. Poulsen var inde på, sådan set også kan gøre det sådan, at en pæn del kommer tilbage til landbru-